

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratică la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Șovinismul — ruina lor.

(m) În viața publică a poporului maghiar s-a ivit o simptomă, care ne arată că forțele acestui popor încep a lăncezi și a slăbi.

Presa jidano-maghiară, dar' mai cu seamă cea liberală, poate se trimite în lume despre „progresele uriașe” ce le-ar fi făcut Maghiarii pe toate terenele, ea poate să 'ni-i prezente pe hârtie cât de tari și de mari, dar' prin aceasta ea nu e în stare nici a stărpi, nici a ascunde germenii slăbiciunii. Ei a încolțit în agrul vieții publice maghiare, și crește în mod înspăimântător.

Marea mulțime, imbetată cu fraze goale și frumos sunătoare, nu observă răul, sunt însă între Maghiari unii — deși puțini la număr — cari îl văd, îl constată, fără de a-i pute a afla totodată și cauza adevărată.

Lăsând la o parte mai multe aparițiuni semnificative, cari ne arată mai mult sau mai puțin simptomele lăncezirei, să ne ocupăm numai cu una, care se pare a fi mai marcantă între toate.

Aceasta aparițiune reală se află în împregiurarea, că poporul maghiar în toate afacerile și întreprinderile sale se razimă pe stat. Dela stat cere totul, delat stat așteaptă totul, întocmai ca și un copil nevrstnic, ori poate mai bine, ca și un moșneag neputincios, care singur nu e în stare să ducă la îndeplinire nici un lucru.

Această simptomă aparitiune o constată între altele „Bud. Hirl.” în primul său din 23 l. c.

„E fapt netăgăduit — se zice acolo — că noi așteptăm totul dela stat, în așa măsură, încât și ministrului Baross 'i-s-a părut, că mergem prea departe de la expoziția din Timișoara a timbrat de fatală această direcție”.

La noi ori-ce se face din partea Maghiarilor, se face sau la inițiativa statului sau cu ajutorul și sprijinul lui, ear' unde acesta lipsește, lucrurile sunt în decadență.

Se întemeiază o reuniune agronomică maghiară — ea cere și obține ajutorul statului, căci altcum nu poate da înainte; teatrele maghiare au subvenție dela stat, școalele maghiare asemenea; „kulturgylet”-urile cer ajutoare dela stat, căci altcum opera de maghiarizare stă baltă; Sécuii n'au fost îndestul spriginii din partea statului, urmarea este că sînt decăzuți și B e k s i c s invoacă ajutorul

statului pe seama lor; statul face colonișări printre Români, coloniștii maghiari la rîndul lor se razimă pe stat și acesta trebuie să-i ajute, căci altcum se prăpădesc.

Și așa mai departe.

Șirul exemplare de acest fel se poate continua la infinit. Dar' tocmai mulțimea lor ne dovedește lipsa de putere proprie și slăbiciunea forțelor acestui popor.

Din ce cauză provine această lipsă de putere?

Puținii Maghiari, cari scot la iveală împregiurarea aceasta, fiind din opoziție, — căci cei dela putere o retac și ascund — pun răul pe socoteala liberalismului. Ei sînt de părere, că acesta e o urmare a birocrației și a centralizației, ce guvernele libere, cari conduc de atîția ani destinele Ungariei, au ridicat-o la axiomă de guvernare.

„Ceea-ce — se zice în „B. H.” — a caracterizat Mirabeau prin numirea de furia guvernării, de boala cea mai tristă a statelor moderne, adică politica de ingerență în toate și de centralizație, la noi este în floare”.

Aceasta deci ar fi cauza lipsei de inițiativă și de putere proprie la Maghiari, care „împarte națiunea în două părți, în guvernanti și guvernați”.

În această părere se cuprinde ceva adevăr, dar' liberalismul numai într-atăta e de vină, întru cât din o fatală întemplieră a stat mult timp la guvernare.

Cauza adevărată se află în direcția șovinistă, care a urmărit și urmărește ideea unei *Maghiarii* și dacă alte guverne, cu convingeri deosebite de-ale liberalismului ar fi condus statul, însă ar fi urmărit tot ideea utopică de maghiarizare, poporul maghiar ar fi ajuns în mod fatal tot la starea, la care a ajuns sub regimul liberal.

Șovinismul maghiar, în măsura în care s'a lăsat și înrădăcinat, a schis din viața publică *popoarele nemaghiare*, ear' de altă parte a favorizat în mod neierat și ostentativ cu tot sprijinul statului, numai pe poporul Maghiar, pe contul cetățenilor de altă limbă.

Șovinismul deci este cauza adevărată, care desmiardându-i pe Maghiari, 'i-a desvătă de a pute sta pe picioarele proprii, și 'i-a dat a aștepta totul dela stat.

E adevărat, că liberalii au pus în praxă acest lucru, dar' oare să fi fost la putere alte guverne maghiare, n'ar fi puses tot în asemenea mod? Noi credem, că da, pentru-că șovinismul a cu-

prins toate partidele maghiare și acesta împedecă chiar și pe unii politicieni cu vederi mai largi, de a pute afla adevărata cauză a răului.

Constatând deocamdată ivirea simptomă, prevestitoare de lăncezire, în viața publică maghiară și adevărata ei cauză, noi întrebăm: Ce va fi atunci, când statul, împărțind în proporție dreaptă ajutoarele și sprijinul său între toți cetățenii de o potrivă, slăt va fi a detrage o parte din favorurile, de cari azi se bucură numai poporul maghiar?...

Sibiu, 30 Ianuarie n.

Bánffy la raport. Baronul Bánffy, de prezent încă tot ministru-president al Ungariei și prim-consilier (maghiar) al Coroanei, a fost destul de precaut a grijă ca despre odioasa sa afacere cu scrisorile ajunse în a sa posesiune „nu pe cale cinstită”, presa din străinătate să nu primească informațiuni mai amănunțite, ca astfel afacerea să nu ajungă la urechile Regelui. Din nefericire pentru Bánffy însă s'a îngrijit opoziția, ca secretul să se destăinuie și să se prezenteze afacerea și străinătății în perfectă ei golătate și astfel curtea din Viena încă știe tot. Baronul Bánffy a fost silit să meargă la Viena ca să se justifice și a dus cu sine și pe colegul său, baronul Fejérváry, care militar fiind, se pricepe mai bine în chestii de cavalerism. Prim-ministrul maghiar a stat mai bine ca o oră în audiență la Monarchul, care a cerut dela Bánffy raport detaliat despre toate întemplierile din urmă.

Ce trecere mai are Bánffy la Viena se vede destul de lămurit din articolul apărut zilele trecute în „Wiener Allgemeine Zeitung” (ziar liberal), care e de o vehementă rară și în care partidul liberal din Ungaria este somat să aibă atîta curaj ca să deie la o parte pe un ministru-president, care compromite numai partidul și periclitează libertatea, pentru-că cetirea în dietă a cunoscutei scrisori fatale e mai mult ca o crimă; e o prostie neexprimabilă și aceasta e o fatalitate cu mult mai mare pentru luptele politice, decât cea mai mare volnicie!

Când prietenii domnului Bánffy îi dau astfel de atestate despre rana sa capacitate ca bărbat de stat maghiar, ce se mai zicem noi?

Înfrățirea naționalităților. Ori-ce mișcare și semn de întărire a legăturilor de prietenie între naționalitățile nemaghiare din țeară îi doare pe patrioții nostri. Astfel se tăgătușea „Bud. Hirlap” în nrul de ieri, că la petrecerea

arangiată în 24 Ianuarie de către reuniunea damelor slovac din T. S. Marton, au fost luate în programul concertului și piese *cehice și române*; ear' ziarul ilustrat din Praga, *Kvety*, a luat hotărîrea de a publica de aci încolo toate produsele literare slovacăști, în limba originală, slovacă, ear' nu în traducere pe limba *cehică*.

Firește, în modul acesta crește și se lățește „panslavismul” și „dacoromânismul” — zic cei dela „Bud. Hirl.”.

Din parlament. În ședința din 29 Ianuarie s'a terminat discuția asupra bugetului ministrului de interne. A vorbit abatele *Molnár János* despre politica partidului poporal în chestiunea naționalităților, declarând, că partidul e contrar maghiarizării forțate, și cere pe seama naționalităților deplină echitate. *Lehoczky Vilmos* constată, că bărbății de încredere ai partidului poporal la ultimele alegeri au fost recrutați dintre „panslavisti”. *Polonyi Géza* condamnă politica partidului poporal în chestiunea naționalităților și apără pe *Szalavsky*, comite suprem în Pojon, în contra atacurilor ce 'i-sau făcut în dietă din partea lui *Kubina*. În fine răspunde ministrul de interne *Perczel* la mai multe chestiuni ventilate în dietă sub decursul desbaterii bugetului său și declară, că legile referitoare la reformele administrative stau gata, vor mai trebui însă netezite nișel. După pertractarea bugetului pe anul 1898 vor fi prezentate parlamentului. Bugetul se primește.

Semne de pace! Profesorul Delbrück motivează în ultimul fascicol al revistei „Preuss. Jahrbücher” necesitatea înmulțirii marinei, și armamentarea nouă a artileriei, cu aceea, că în Rusia, din cauza sănătății sdruncinate a țarului se va ivi în curînd necesitatea creării unui consiliu de regenți, în care cas, politica rusească va lua o direcțiune necalculabilă, și va mîna apa pe moara partidului resboinic, panslavist. Rusia va deveni în temperament, ceea-ce e azi Franța. De aceea crede numitul profesor că Germania e datoare se stee gata, cu sabia ascuțită!

Frumoase semne de pace!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Fantasii nocturne.

— Iubitei mele Martha. —

I.

Între sărutări și îmbrățișări ferbînți flacăra se înalță rîzînd, și eu sacat priveam la jocul lor plin de veselie, cum tăcut schinteile alungate de flăcări — și învîrtînd între degete o țigaretă, punînd pe masă câteva sticle cu vin spumegător, mă simt atît de bine și rîd de durerile lumii, de nebulile ei, de amor, prietenie... Toate îmi par anume inventate spre a seduce lumea.

Și totuși era un timp când și eu mă însuflețeam pentru doi ochi negri plini de farmec... când răpit de vraja lor dulce îmi aflam fericierea plimbându-mă sub terestritele Ei, ascultînd glasul Ei melodios. Era un timp fericit, când mă știam însuflețit pentru o singură rază din acești ochi — când într-o zi 'i-am cerut o singură sărutare și apoi se mor — și ea 'mi-a zis să 'mi fac mai înainte testamentul — și — aci începe fatala tragedie a vieții mele — n'am găsit nici un notar, care să 'mi fi putut face testamentul — și așa am rămas nesărutat!

Ah! și acest sărut, pe care însă nu 'l-am primit, m'a urmărit zi și noapte și 'mi-a servit de ochelari, prin cari am început a vedea lumea în o culoare mai neagră, și odată

voiu părăsi terenul nerecunosător al sărutărilor, voiu începe a mă însufleți pentru marele idei de libertate, egalitate și frățietate când voiu fi sătul, ear' când mă va răbi foame și pentru o oală cu fasole — până ce într-o zi mă voiu trezi pessimist.

Dar' totuși era un timp fericit, foarte fericit, când inspirat 'i-am scris după un bal, la care a purtat flori pe piept:

„De ce nu pot să fiu și eu

O floarea, să înflorească;

Tu să mă pui la sînul tău

Ear' eu să 'ți spun cât te iubesc”.

Și au trecut toate — numai rana sărutării neprimite mă doare încă, dar' dîntele timpului — dacă sêracul de bătrîn ce e, va mai avî dinți — va vindeca și aceasta.

Și am iubit-o mult — nu rana sărutării neprimite — ci fata cu ochi negri Cum doriaș să am aripi de dor, să sbor la ea și să o întreb de mai gîndesc la mine și seara ațurmeam tîrziu cu ea în gînd ca să visez de ea.

Apoi doriaș să fiu ostaș viteaz să mă bat în lupte mari și apoi ea să cetească în ziare: „Viteazul general Aegea s'a luptat cu un leu, a primit 7 gloanțe în inimă și totuși n'a murit” — dar' apoi earăși mă gîndeam, că deși ca Român am 7 vieți în piept, 7 gloanțe totuși ar fi prea periculoase — cauza adevărată însă era, că — îmi era milă de uniformă. — Doriaș să devin poet, poet renumit plagiat de toți contemporanii mei și ea

apoi, luînd în mînă versurile mele să zică: „Uite, și acesta te-a iubit!”

M'am și pus pe studiu, am cumpărat poezia lui Cipariu și în adevăr dacă aș fi cetit-o până la sfîrșit aș fi devenit un mare poet, dacă e drept, că toți poeții sînt nebuni — zic, că aș fi devenit în acest cas un mare poet, dar' durere 'mi-s'a oferit o ocazie de a vinde poezia cu profit și așa poezia română a scăpat de a mai fi trasă în noroi de un poet”, — ear' ea, durere, nu va pute zice decât poate: „Azi noapte earăși 'și-a petrecut lîngă păhare”.

Doamne, mă plec atotputerniciei tale.

Fiat voluntas tua!

II.

Încă un păhar!

Ce joc răsăfat se încinge în flăcări! Nu-mai veselie și bucurie!

Încă un păhar!

E nebun acelu-ce zice, că eu cît beai mai mult cu atît mai slab te faci, cu atît mai greu ridici păharul — eu din contră, cu cît beau mai mult cu atît mai ușoră 'mi-se pare sticla și foc tineresc mă cuprînde și inima 'mi-se umple de dor și iubire, aș fi în stare să string lumea toată în brațe și precum Nero doria, ca Roma întreagă să aibă numai un singur cap, ca cu o singură lovitură să 'l poată despărți de trup, așa și eu aș dori ca toate fetele frumoase din lume să aibă numai o singură gură, ca într'un singur sărut, lung și dulce să ne unim sufletele însetate de dor;

ah dacă — aci din nou mă ajunge fatala tragedie a vieții — dacă n'aș fi așa de sfios, încât aș fi mai curînd în stare să sărut toate fetele din orașul nostru, decât mireasa, de care mama a spus să n'am grije, că se va îngrijii ea.

Și când v'ar munci grijile n'ați avî decât să 'mi aduceți aminte de acest sărut lung și dulce, ca cu mîinile încărcate să vă împart, ce vă dorește inima, aur, argint, oficii și onorari.

Și privind în jocul flăcărilor așa mă simt de vesel, și viața 'mi-se pare așa de frumoasă...

O schinteie a sărit din cuptor, a căzut pe pămînt, a licărit un moment și apoi a dispărut.

Și viața 'mi-se pare ca o schinteie. Nu știu de ce deodată m'a cuprins o melancolie adîncă.

Și mă euget la viața și așa de comică 'mi-se pare, așa fără sens și scop. Mii de ani n'am existat, ca apoi într-o bună zi să deodată să ne trezim, că și noi reclamăm dreptul de a exista — și apoi ani de-a rîndul ne luptăm și suferim, învingem și sîntem învinși, până într-o bună zi ne trezim, că nu mai trăim, că sîntem morți și rude de avem — vin la mormîntul nostru și varsă lacrimi amare și apoi merg nemîngăiate acasă și adună toți cunoscuții și vecinii din giur, ca din nou să 'l bociască pe acumpul lor defunct și fac pomana mare în amintirea lui și dure-

rea celor de față trebuie că e mare, căci în ziua următoare cel-ce a făcut pomana dela fața o ia față lungă, când cetește socoile dela vînzătorul de vin, dela comercianți și alții, ear' într'aceea acumpul lor defunct nici că 'i pasă de lacrimile lor, nu mai are să lupte, nici să sufere, cît e ziua de mare nu face alta decât lenevește, nu mai simțește, nu mai iubește...

Și va veni timpul, când și pleoapele mele obosite, setoase de odihnă se vor închide pe veci, și apoi mă vor pune în cosciug și mă vor duce la cîmîter, și cali vor păși încet și triști, ca-și-cînd ar ști, că duc o inimă zdrobită de dureri, și eu zac liniștit și nu 'mi pasă de lacrimile nimîrui, nimic nu mă trezește din nesimțirea mea, numai sunetul tînguitor al clopotelor îmi face așa de bine, așa nespus de bine...

Dar' acum încă trăiesc, acum îmi curge încă viața prin vine, inima îmi bate încă cu căldură, acum mai simțesc, mai iubesc, și până nu va părăsi și cea din urmă suflare voi striga:

„Trăiască amorul!”

III.

Trăiască amorul!

Marele Schtuleleben întrebă de fiul său: „Tatä leben, ce-i amorul?” a răspuns: „Amorul e amor, și dacă mai întrebă așa prost, îți trag niște palme de nu o să le uiți în curînd!”

părechieri așa că astăzi numai are încredere om în om, ori încotro te ițori, nu mai găsești simpatia și buna înțelegere din trecut. Bine a zis un bărbat marcant în zilele trecute, într'un cerc restrâns ce ne aflam, că „pe noi pe șomcutani, atât pe Români cât și pe Unguri, se pare că a picat pâr de lupi“. N'a fost destul cu gâlăgia față de casina Chiorană, nu cu proselitismul confesional, nu cu cusururile contra culturii noastre naționale etc. a trebuit să devină lucrul la atâtea, că sântem luați la goană formală, pedepsiți cu bani, eventual temniță, toate numai la asmuțările celor 2—3 șovinisti cu scopul de a se gera pe ei de buni patrioți, ear' pe noi pondegrindu-ne cum le vine mai bine la socoteală.

La început — și eu pan mare pond pe aceasta — oamenii, atât Maghiarii, cât și Românii, basaiți firește pe trecutul pacinic, nici nu voiau a da oare-care importanță și atențiune demersului lucrurilor. Cei mai mulți rideau de ele, calificându-le și luându-le ca și pe niște aventuri copilărești, ceea ce și meritau în adevăr, de cumva n'am trăit în timpuri de mare cumpănă, în timpul șovinismului, în care minciuna și intrigele au un mare preț.

Urmările regretabile dovedesc astăzi, că buba trebuie curățită și sanată, fie chiar cu amputare, acum la început, până ce nu se extinde, infectând apoi corpul întreg. Tocmai dintre frații maghiari, oamenii de bine, înzestrați cu sentimente nobile și cultura cuvințioasă, sânt și trebuie să fie de această opinie. Dar' lăsam să vorbească nițel faptele.

În luna lui Maiu a anului millenar s'ordonează în Șomcuta-mare iluminarea caselor.

Cățiva din frondașii români nu iluminăm. În aceeași seară cam la 10 ore, fereștrile celor ce n'au iluminat sânt sparte de plebea jidano-maghiară, poate agitată din partea nu știu cui.

Se cere satisfacție pe calea polițială, cât și cea criminală; dar' fară nici un rezultat.

De notat, că la tumult, nici gendarmeria ce o avem în loc, nici poliția — nime ca în palmă, încât persoana și averea cetățeanului a fost pusă în joc. În ziua următoare seara asemenea s'au spart fereștrile la școala și biserica română gr-cat. pentru care faptă asemenea nici o satisfacție. Ba — în mod batjocoritor, faptul se descrie în foile maghiare, pondegrindu-se hoții de păgubași. Abia atunci apare o biată notiță și în coloanele „G. Trans.“ scrisă și aceea în mod chioranesc, cu multă cruzare și moderațiune. Vezi asta o imput eu nouă șomcutanilor: paciența, moderațiunea și circumspecțiunea cea prea mare.

Vine ziua de 7 Iunie, s'ordonează încoronării Maestății Sale prea bunului nostru Monarch, ca rege al Ungariei. Se ordonează iluminare, ear' Românii puterea credincioși către casa domnitoare și către patrie, hotărât arangiarea unui conduct cu facile, arătând șovinistilor, că s'ordonează se fac în mod cinstit, cu ovațiuni și cântări, ear' nu cu tumult, înjurături și spargere de ferestri.

Conductul se începe cam la 9 ore, în cea mai exemplară ordine, cu 30 de facile purtate de pompieri români din loc, cu musica în frunte, ear' după ea tineri și bătrâni, bărbați și muieri, inteligință și popor, cântând imnul casei domnitoare „Doamne ține și protege“, imnul național „Deșteaptă-te Române“ ș. a. Se percurge strada principală, strigân-

Dar' ori-ce ar fi amorul, eu totdeauna am avut noroc: urias în amor, toate fetele mi-au plăcut.

Cât de vesel pocnesc vreascurile în vatră, cât de viu se înalță tinerile flăcări.

Trăescă amorul!

Și eu eară sânt tiner, tiner fără griji și alerg voios prin grădini și câmpii cântând, rîzînd, cântînd flori, prinzînd fluturi — și apei mă arune obosit în iarbă și privind spre cer mă adănesc în zarea nesfîrșită și un dor vag și necunoscut mă cuprinde de odată, un dor nespus, căruia nu-i puteam da nici nume, nici explicare — un dor, care m'a urmărit zi și noapte, făcîndu-mă să înțeleg, că viața nu-i dată nici spre a aduna flori nici spre a prinde fluturi — era dorul vag al unui ideal — vedeam în albastrul senin doi ochi de un farmec nespus și o voce dulce de angel fmi șoptia vorbe amăgitoare de dulci... și de atunci caut acești ochi, și de atunci caut această voce.

Am crezut, că sânt ochii negrii și că dorul mă va părăsi, m'a și părăsit pe un moment, dar' nu, nu m'a părăsit, ci a adormit pe un moment ademenit de vraja ochilor negrii, ca apoi să se trezească cu atât mai mare putere și să pună în căutarea o iluzie pierdută la șirul nesfîrșit al desiluziilor.

Ah! n'au fost tainici, ca cărările Domnului ochii negrii pe cari i-am văzut întins în iarbă privind în zarea albastră fără margini.

Și dorul m'a purtat mai departe, am văzut ochii albaștri, în cari toate basmele

du-se: „Să trăiască Maiestatea Sa Înălțatul Împărat și Regele nostru apostolic“.

Tocmai aveam în Șomcuta peste 30 de ofițeri dela școala militară de geniu, în frunte cu un colonel și un major, ceilalți toți căpitani și locotenenți însoțiți de peste 40 soldați dela cavalerie. Acestia, în mai multe locuri salută militărește conductul, pîntrun de ordine ce: bună și entuziasmul observat la paronul român pentru patrie și domnitor.

Su f ții. poliția, primăria opidană, gendarmeria, toți au fost de față până la finea conductului, contemplând și convingînduse despre ordinea bună, fără a se ivi cel mai mic incident.

Pe la 10 ore totul e așezat, ear' purtătorii facelor, pompieri români sânt ospățați cu 3 butoaie de bere, dintre cari unul era dăruit chiar de un maghiar, om de frunte. La câteva zile după aceasta vedem, că apar în foile maghiare comitatense niște articoli, corespondențe, date din Șomcuta-mare și scrisse într'un mod provocător și ton vehement. Aci conductul e calificat drept demonstrațiune, ear' arangiatorii „trădători de patrie“, daco-români, agitatori, *oscealele* — și Dumnezeu mai știe câte asemenea epitete scoase din dicționarul șovinistilor.

Oamenii pîntrun de adevăr și cunoscători ai faptelor se scandalizează de atâtea mistificare — se nu zic impertinență — din partea acelor ce nu-și încep în piele. Era vorba să întindăm chiar un proces de presă. Dar' vorbele au rămas vorbe, ear' cele scrise, minciunile pătimașilor, au rămas uscate pe buza noastră reputațiune, earăși pentru moderațiunea noastră chioranescă. Așa merge la noi. Unii își caută de afacerile lor private; alții discută ortografia, (Negreșit cea mai ardentă chestiune! R. T. *) și regulile gramaticale, cari însă nu vor eși la lumină pînă la *calendas grecas*.

Acele mistificări au fost destul pentru a agita pe cei din fruntea comitatului, respective a cercului nostru, în scopul de a inscena o sdravănă investigațiune în contra noastră. Signalul a fost dat, parola a fost una și aceeași. Eacă hotul de păgubaș! Dați pe el! Pedepsiți-l cu bani, eventual cu temniță! Au conturbat liniștea, au căutat afurisitele „Gott erhalte“ și „Deșteaptă-te Române“, ba n'au cerut nici permisiune.

Dar' pentru Dumnezeu! Ce permisiune?

când s'ordonează e ordonată în toată țara și aceea se face pentru a dovedi omagiul către capul țării, părintele nostru al tuturor?

Nu face nimic! Noi lege avem și după legea noastră datori s'înțeleg a suferi, căci numai așa se pot afirma șovinistii de buni patrioți, ear' paiciunii Români de — trădători.

Aceasta e egalitatea, frățietatea și dreptatea!

Investigația în contra noastră sa pus la cale, înînd mai multe zile, ascultându-se peste 30 de persoane, parte ca acușai, parte ca martori, — mai bine zis acușatori. Totul a fost ca și tras de pînă. Nici nu s'știe cine e acușatorul sau acușatorii. Un studiu întreg, un op important s'au putut face din fașionile depuse la investigație, mai ales supuse fiind unei recensiuni și aprecieri din toate punctele de vedere. În speranța că prin decoperirea acestora mi-am făcut datoriunea de omul păcii și al bunei înțelegeri, ce trebuie să domnească între noi, promițînd că voi reveni și asupra altor casuri speciale de pe la noi vă trimit aici judecata, prin care

se adună — am văzut ochi viorei „ca un adănc întins de ape“ — ochi din cari isvoriau schinte, dar' ochii mei, acei o-hi, din cari isvoriau schinte, dar' ochii mei acei o-hi pînă de „un nu știu cum și un nu știu ce“ — nu i-am găsit decât spe a-i perde earăși numai decât.

Ha! cât de turbat pocnesc lemnele, cum se înalță limbile de foc aștiate de demonul furtunei de sfară, ce sinistru se sbat în dureri nebune de păreții de fer, ca să urmeze apoi neputin-țoase calea lor preserisă!

Iehi flăcări, adrobiți păreții, în libertate — emi voastră, aprindeți, ardeți, nimiciți!

Ha! că nu pot, să prefac lumea în tregă în ruine, ca adănc sub ele să-mi îngrop inima, să nu se mai sbat în dureri nebune!

Dar' ești la mine, sânt aceeași ochi, aceeași privire, aceeași voce dulce care fmi șoptise:

„Speră și așteaptă!“ — ești la mine, te țin în brațe, și tu-mi dai înălturi pîrl de pe frunte și apoi depoi pe ea o candidă sărutare...

O nu te du, rămăi la mine: „Martha, dulce mea Martha“.

Dar' tu te duci, căci n'a fost decât umbra unui vis; earăși rămîn singur și tânguitor se perde vocea mea în noapte...

„Martha, dulce mea Martha“.

Agea.

sîntem pedepsiți cu câte 50 fl. v. a. eventual 5 zile temniță. (S'a publicat în nrul 12 al „Tribunei“ N. Red.) Această judecată a fost apelată până la favorul suprem, la ministrul de interne, — dar' fără rezultat dorit.

Elie Pop,
învîț pens.

Din parlamentul maghiar.

— Ședința din 28 Ianuarie. —

La ordinea zilei e tot budgetul ministrului de interne. Fiind vorba de administrație, toți fostii fișpani, viceșpani, solgăbirii și alte capacități administrative, țin să vorbească și să lămurească — *tema*. Dacă nu pentru alta, în schimbul aprobărilor primite dela colegii de principiu, căci în actualul parlament au devenit aprobările, aplauzele și „*sljenurile*“ ieftine de tot;

Szelcsely György, guvernamental, critică pasivitatea partidului național și zice, că partidul guvernamental nu are scopul de a lăuda administrația de astăzi, ci recunoscîndu-i scăderile, trebuie să aibă încredere deplină în guvern, care i-a pus de cuget să o reformeze. Ca fost secretar de fișpan, apără pe fișpani în contra atacurilor ce li-s'au făcut, ear' pe ministrul de interne îl roagă se urmărească cu atențiune emigrările, ales ale Secuilor, în România. Primește budgetul. *Visontai Soma*, ugronist, constată, că în Ungaria sînt stări de lucruri anormale, cari fac tristă mărturie, că nu e adevărată afirmarea despre respectarea dreptului de intrunire în Ungaria. *Sînt clase întregi de oameni, pentru cari dreptul de intrunire e suspendat* de mult. Ia în apărare muncitorimea și zice, că are mai multe hotărîri de ale solgăbirilor și ale ministrului de interne la îndemână, din cari se poate vedea, din ce motive naive și trase ca de pînă se denegă oamenii ținerii de intruniri publice, convocate pentru a se consulta asupra sorții lor. Tot așa face guvernul și cu reuniunile diferite. Domnul ministru ar pute spune singur câte statute se adă încă la dînsul *neaprobat*. Înșiră toate păcatele guvernului, comise totu oprirea libertății de presă. Și cu toate acestea socialismul tot se lățește. N'ar fi dar' mai bine, dacă guvernul ar da tuturor cetățenilor drept liber de intrunire? Vorbește mai pe larg despre necazurile muncitorilor, critică legea industrială și constată, că animalele trăgătoare stau la noi sub scutul legii, băieții însă nu, ci trebuie să lucre în prăvălii și pe la măiestri până se gârbovească. Nu primește budgetul.

Kardos Kálmán, guvernamental, e pentru statificarea administrațiunii, din motivul, că azi tineri ambițioși nu prea îmbrățișează cariera administrativă, pe care omul nu poate înainta dacă nu are legături familiare. Diregătorii dela administrație trebuie făcuți dar' independenți de ori-ce clică, de întregul public și trebuie să li-se asigureze poziția. Asta e cu puțință numai atunci, dacă funcționarii nu se aleg ci se denumesc. Comiții supremi își fac datoria și astfel impunările ce li-se aduc nu sînt motivate. Răspunderea lor e mare, puterea mică. Ar fi de lipsă o îndreptare! Primește budgetul.

Toth János, promite a se ocupa cu administrația atunci când o va pune guvernul la ordinea zilei, pînă atunci răspunde lui *Kardos*, că acum funcționarii administrativi depind dela protecția publicului alegător după statificare vor depinde dela protecția — ministrului. Fără protecție nici atunci nu vor înainta. Constată apoi că parlamentul maghiar în actuala sa compoziție nu corespunde cerințelor unei vieți constituționale. *Deak Ferencs* zicea, că în Ungaria e nefcungîndurat de lipsă o opoziție tare, națională, ear' ministrul-president actual declară publice, că a primit bani pentru alegeri, și i-a folosit pentru a scoate opoziția din dietă. *Bánffy* firește nu are lipsă de opoziție. Legile din 1848 au decretat egalitatea de drept pentru toți cetățenii. Să se extindă dar' dreptul electoral asupra tuturor. Cu revisiunea legii, promisi de ministru, nu e multumit; lucruri de acestea s'au mai promis și nu s'au implinit. Hieronimy încă promisiese lărgirea dreptului electoral și nu a făcut-o. *Dar' legislațională în forma ei de astăzi nu se mai poate susține, pentru-că e plină de cele mai mari nedreptăți*. Propune dar' următoarele:

„Se îndrumă guvernul, ca încă în decursul sesiunii acesteia se prezenteze dietei proiectele de legi despre: regularea dreptului electoral în mod egal în întreaga țară; despre extinderea cât se poate de largă a acestui drept asupra tuturor cetățenilor; despre introducerea votării secrete la alegerile distale; despre organizarea unei judecătoreii independente, care are să judece în afaceri de alegere; despre o împărțire dreaptă a cercurilor electorale; despre reformarea casei magnatilor pe baza reprezentativă.“

Urmează interpellările.

Visontai Soma adresează ministrului de interne, finanțe și justiție o interpelație în cauza-muncitorilor din Anina, ear' *Kossuth Ferencs* cere deslășuri asupra călătoriei ministrului de externe rusec, la Paris și Berlin.

Kubina János interpelează în cauza abuzurilor ce se fac în comitatul Pojon din partea comitelui-suprem; ministrul de interne *Percezel* răspunde că nu sînt adevărate; *Kubina* ia răspunsul la cunoștință, — dieta asemenea.

Măne continuarea — comediei.

Pentru neguțătorii români.

— Locuri potrivite pentru negoț. —

Atragem atențiunea neguțătorilor români asupra următoarelor comune, unde e de dorit, ca să se deschidă câte o prăvălie românească.

(Vezi primaricicolul de ieri).

Sitabuzeu (com. Treiscaunelor, p. u. Bodza forduló) comună curat românească. Era de închiriat o prăvălie cu licență de beuturi, trafic și spîșerie, — dar' cu termenul de 1 Ian. 1897. Nu știm dacă nu va fi dată deja.

Chimelnicul-de-câmpie, în giurul Murăș-Ludoșului, comună curat românească, cu peste 250 numere, popor harnic și cu stare bună, n'are nici o boltă. Ultima stațiune a căii ferate e Săngeru (M. Szengyel); aci e și posta ultimă. Un comerciant român e dorit de toți.

Cugir (Comitatul Hunedoarei) mare comună cu multă populațiune românească.

Aci este un loc bun de închiriat; prăvălie și licențe de crîsmărit.

A fost dată unui Român, care însă e silit din cauze familiare să se mute. Locul e foarte bun, așezat în strada principală.

Teregoava (com. Caraș-Severin) comună cu 3000 suflete, aproape numai Români. În comună este protopretură, judecătoreie cercuală, carte furduară.

Sînt mai 3 comercianți străini, deși giurul întreg e românesc. Asemenea e comuna

Armeniş (com. C. Severin) cu 2200 suflete, Români, și are trei comercianți străini.

Apoi Feneș, (tot pe acolo) cu 1300 suflete Români, cari au un comerciant Jidăan.

Teaca, opid pe Câmpie, cu un mare jur românesc. În fiecare Lună se ține târg de măturie binecercetat, și totuși nu e nici o boltă românească, ci numai Jidani și Săsești. Un comerciant Român harnic ar fi bine spriginit.

Informațiuni mai de aproape, cari nu se pot publica, putem da ori-cui ne cere. La întrebări în scris rugăm a aceluși și câte o marcă de câte 5 ori 15 cr. după-cum se dorește răspuns recomandat ori simplu frangat.

Chestiuni bisericești.

Reflexiuni.

Din diecesa Orăzii-mari.

(Urmare și fine.)

Fondurile diecesane. Cu aceste sîntem în mare crîsă, căci pînă-ce preoțiimea diecesană din al seu contribu la înflorirea fondurilor, pînă atunci unii dinre domni canonici cu mână s'arilegă smul și pânea amară din gara preoțeselor vîduve și din a orfanilor de preoți, cari și altcum trag o pensiune ca a unui haiduc. — După a mea părere aci nu numai canonicii îndrăzneți poartă viaa, ci de vină e întreg exactoratul diecesan, căci a membrilor exactoratului e datoriunea a recensa atât scoțele parohiilor, cât și cele ale fondurilor, dar' n'implinindu-și această datoriune cu conștiințiozitate și abuzînd de încrederea pură în dînsii de părintele episcop, toți membrii exactoratului diecesan dimpreună cu canonicul care a păpat banii sînt datori la restituirea sumei păpate! — Se vede deci, că instituțiunea exactorală nu corespunde scopului propus, nici intențiunii părintelui episcop, și și eu stat de acord cu autorul broșurii, ca fondurile diecesane să se administreze cumulativ, fiind diriginte, cassar, controlor a'tii din stîlul clerului diecesan, ear' nu domni canonici. Apoi acești funcționari de bancă să depună cautiune corăspunzătoare soluțiunii anuale ce o vor primi dela bancă. Dar' merg și mai departe, și zic că a întreprinderea bancii să nu poată face împrumut dela bancă, al cărui oficiant este, ear' în cazul de înstrăinare să se ridice dela oficiul seu, și

să se suspende dela preoție, pentru-că înstrăinarea nu este altceva decît furt.

Ca de încheiere încă una! — Observație printre șirele broșurii, că autorul acestei broșuri de mai mulți ani cetește „Tribuna“. Dacă așa este, trebuie că a avut cunoștință și despre improcușarea „Memorandului“ întemplată la anul Domnului 1894.

Atunci toată suflarea românească a fost provocată, ca în ziua pertractării procesului să se înfițișeze la Cluj, pentru de a demonstra pe lângă membrii comitetului național și a-l primi de al nostru acel „Memorand“ arătîndu-ne întru toate solidari cu membrii comitetului național.

Di autor al broșurii însă n'a fost acolo, a ținut de bine ca să rămână acasă nu cumva să i-se întempele ceva rău. — Pe lângă toate acestea, dînsul vine, ca să țină lecțiune preoțiimii diecesane din marea idee a naționalității.

Fapte ne arată dl meu, căci faptele de sine vorbesc.

Dar' apoi să fi văzut autorul broșurii însușișirea, cu care mulțimea poporului a petrecut comitetul național pînă la localitatea de pertractare a procesului; să fi văzut dînsul însușișirea poporului adunat ca frații în grădina Bánffy, desigur, că s'ar fi întors acasă mai mîngaiat în suflet, decît de pe câmpie cu buzunarele pline din poamele duse acolo.

Nu trebuie dar' preoțiimii din diecesa Orăzii-mari povețe nici în ale economiei, nici în ale naționalității dela unul ca și acela, care numai vorbește, dar' fapte nu ne arată.

Preoțiimea din diecesa Orăzii-mari și de aci înainte își va și implini datoriunea sa atât din punctul de vedere bisericesc, cât și din cel național și economic, pentru-că în toate acestea călăuzul nostru este: Preabunul nostru părinte Episcop diecesan!

Un alt preot gr-cat. român.

Muraviev la Paris.

Ministrul de externe al Rusiei, contele *Muraviev* a sosit Joi dimineața la Paris. La gară l-a așteptat ambasadorul rusec, cu întregul seu personal, precum și delegații ministrului frances de externe. Contele *Muraviev* scoborîndu-se din tren a schimbat câteva cuvinte cu funcționarii francezi, cari l-au binevenat în mod foarte afabil în numele guvernului francez, ear' după aceea a plecat la legațiunea rusească. Mulțimea adunată la gară a erupt în furtunoase strigări de „Trăiască Rusia“. La orele 11 contele *Muraviev* a făcut vizită în ministerul francez de externe, unde a fost primit din partea ministrului *Hanotaux*, cu care a conferat o oră și jumătate. De aci au plecat ambii la dejunul arangiat în onoarea contelui *Muraviev*. După amiază ministrul francez de externe l-a prezentat presidentului *Faure*, care l-a primit foarte afabil, și a dat seara un prânz în onoarea reprezentantului curții din Petersburg, la care au luat parte toți ministri, presidentul camerei și al senatului, mai mulți generali, ambasadorul rusec și funcționarii mai înalți dela legațiunea rusească. Contele *Muraviev* a mai făcut vizită în decursul zilei la presidentul camerei și al senatului, precum și la ministrul-president *Méline*. Acest din urmă, fiind ocupat la cameră cu desbateră asupra proiectului de lege despre darea de zăhar, nu i-a putut înapoia vizita în ziua aceea, ci abia a doua zi. Presidentul Republicii franceze, *Faure*, a decorat pe ministrul rusec de externe cu „marea cruce a legiunii de onoare“ și generalul *Tournier* i-a immanuat frumosul ordin în ziua sosirii sale la Paris. Vizita contelui *Muraviev* la presidentul *Faure* a durat o oră întreagă și presidentul s'a întreținut cu oaspele seu, în cabinetul seu de lucru. Azi, Sâmbătă, sosește contele *Muraviev* la Berlin.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 13) vorbește despre modul în care foile străine au apreciat numirea contelui *Muraviev* de ministru de externe rusec, trăgînd cele franceze din al lor punct de vedere, și cele germane earăși din al lor punct de vedere, consecințele din această surprindere diplomatică, — și amintește, că în camera maghiară *Kossuth Ferencs* a interpelat pe prim-ministrul *Bánffy* privitor la scopurile călătoriei ministrului de externe rusec la Paris și la Berlin. Zice apoi:

„Mult cere *Francisc Kossuth* de odată dela baronul *Bánffy*, dela el, care nu mai

știe ce se înceapă după blamagiul ce l-a suferit, și după atacurile ce se îndreptăzau contra lui din toate părțile în afacerea cu scrisorile al căror secret l-a violat. De unde și până unde se știe Bănyfi scopurile călătoriei lui Muraviev?

„G. T.” încheie articolul cu speranța „că dacă o schimbare se prepară în constelația generală, atunci aceasta să nu fie în defavorul libertății popoarelor”.

Dreptatea (nr. 12) analizează articolul „Acțiune”, apărut în organul nou românesc din Arad în care se zice că „împreună se medită asupra mijloacelor de îndreptare” a situațiilor grave. „Dreptatea” vine la concluziunea, că ideea înfrățirii naționalităților se poate deocamdată numai cultiva, nu însă și realiza. „Pentru acțiuni”, — zice „Dreptatea” — veri ce acțiuni, deocamdată cauza nu e coaptă nici aptă”.

CRONICĂ

Sibiu, 30 Ian. n. 1897.

Sentință anulată. Cetim în „Dreptatea”: „Dl. D. V. Onig, redactorul ziarului nostru, cum se știe, în vara trecută a fost judecat de către juriul de presă din Oradea-Mare la una lună închisoare și 100 fl. amendă pentru un articol publicat în ziarul său „Lumina” din 1895 și îndreptat contra tendinței guvernului de a câștiga prin distribuirea premiilor între învățătorii români, ca aceștia în contul învățământului român în școlile populare să năvălească a arăta în instruirea limbii maghiare progres mai mult decât decât legea pretinde. Procesul a fost pus în curgere la înșinarea învățătorului remunerat și atins Iosif Ivan din Giula. Senatul de presă al Curiei regeste din Budapesta a dat loc recursului de nulitate și a anulat sentința tribunalului. — Mare minune”.

„Sălagiana”. Acesta este numele unei noue bănci, ce se va înființa în Jibău, în Sălagiu, cu un capital de 50.000. Înființarea s-a hotărât într-o adunare restrinsă a fruntașilor români din Sălagiu, în frunte cu dl George Pop de Băsești și Andrei Cosma, director executiv al „Silvaniei” din Șimleu. Prospecele s-au distribuit deja. Terenul, în care va fi așezat acest nou institut de credit este cel mai priincios; pentru Sălagiu, acest pas înseamnă o acțiune de valoare pe terenul economic.

— În numărul proxim detalieri.

Alegere de capelan. Ni-se scrie, că la 24 Ian. n. s-a făcut alegerea de capelan pe lângă parohul G. Dimitrieviu din Bozoviciu. A fost ales dl Nicolae Bihoiu, cu 284 voturi, contra 32, date domnului Isidor Saberca. — Darce, că și aci, ca la multe alte alegeri, o mare parte a rămas nemulțumită. Partida dlui Saberca se plânge de înfruntarea autorităților politice, ai căror reprezentanți, au asistat la actul alegerii, deși străini de neamul și legea noastră. Oamenii dlui Saberca au dat recurs contra alegerii. Sînt regretabile aceste lucruri.

Societatea de cumpătare. Ni-se scrie din brava comună Babța: În 24 Ian. n. și-a ținut adunarea generală societatea noastră de cumpătare, sub prezidiul dlui Petru Pop, cooperator. Au participat peste 50 membri. Dl Gavrila Aluas, notarul societății, a citit raportul, care în toate punctele a fost îmbucurător. Membrii atât în privința morală, cât și cea materială, au dovedit frumoase progrese, de model celorlalți.

Societatea și-a ales următorul comitet: Președinte, Ștefan Pop, paroh. Vicepreședinte: Petru Pop, cooperator și Andrei Simionca. Notari: Gavrila Aluas și Traian Brîndușan. Cassar: Ioan G. Pop. Controlor: Ștefan Blidar. Membri în comitet: Teodor Pop, Mihail Tomaș, Chirilă Deac, Vasile Blidar și Vasile Buda.

— Această societate este, pe cât știm, nica societate de cumpătare românească. Ea are statute aprobate de minist. (8 August 1894, nr. 65.986). Posede un modest fond de bani și un fond de bucate de peste 100 mîerțe. Acest fond încă are statute aprobate de minist. (4 Aug. 1896, nr. 61.635). Ar fi de dorit ca fruntașii noștri din comune, mai ales preoții, să imiteze acest salutar lucru, ce-l fac bravii frați din Babța. Cât de curînd vom publica statutele acestei societăți.

Necrolog. Corpul profesoral dela școlile medii și superioare gr.-ort. române din Brașov aduce cu inima întristată de durere la cunoștința tuturor amicilor, colegilor și cunoșcutilor, că distinsul seu membru Dr. Ioan Bosocan, profesor ordinar definitiv, la școale reală gr.-ort. română din Brașov, s-a mutat la cele eterne în 16 Ianuarie 1897 la orele 3 și jumătate dimineața, în etate de 50 de ani, în anul al 39-lea de serviciu, împlinit cu o rară abnigațiune și mare zel la institutul nostru. Fic-i țărîna ușoară și amintirea lui în vezi neuitată. Brașov, în Ianuarie v. 1897. Corpul profesoral dela școlile medii și superioare gr.-ort. române.

Ciuma cu hăz. Cetim într'un ziar român: „O știre îmbucurătoare sosește despre lăfșirea ciumei, care și până acum a umplut de groază Europa întreagă. Știrea vine din Paris. ...

Cărțan și solgăbirul. Ciobanul Cărțan, reîntors mai când era dintr-o nouă călătorie la Paris, s'a dus zilele acestea la solgăbirul Bistrăi, din cercul Arpaș, și l-a rugat să-i înapoieze cărțile, cari l'a suferit. Solgăbirul, în loc de a asculta de plângerea dresptă a ciobanului, a început a-l certa în chipul cel mai aspru. Atunci Cărțan, văzînd cu cine are a face, și-a pus pur și simplu palaria pe cap, în semn de „protestare”. La întrebarea răsădită a solgăbirului, că de ce a îndrăsnit așa ceva, el l'a răspuns franc: „De oare-ce ved, că d-ta nu pîncepi mai mult ca palaria mea”.

Societatea junimei din Babța (Sălagiu), unica societate românească de acest fel, progesează frumos. După-cum ni-se scrie, numărul membrilor s'a urcat deja la 50. Statutele societății au fost înaintate deja la 22 Ianuarie ministrului spre aprobare.

Mișcarea profesorilor în România. După mișcarea funcționarilor dela căile ferate române, urmează mișcarea profesorilor din România. Cetim în „Timpul” că o numărăoasă adunare de profesori s'a ținut Duminecă la liceul Sf. Sava, sub prezidiul dlui B. Florescu. Era vorba de regulamentul actual pentru școlile secundare care a fost viu atacat de domnii Georgian, Mirescu și Florescu. La adunare au asistat profesori și directori din provincie și doamne profesore dela Asil și școlile secundare de fete. Dl Georgian a vorbit mai ales în contra dispozițiilor din regulamentul privitoare la probele în scris, care fiind dat obiceiul copiatului, sînt favorabile școlărilor leneși și dăunătoare pentru cei buni. Dl Mirescu, între altele, s'a ridicat contra ștergerii unor sărbători consacrate de legea noastră. Dl Florescu a dat dovadă că acest nou regulament a și fost violat. Adunarea a ales o comisiune compusă din domnii B. Florescu, (Sf. Sava și Mihail Viteazul), Mirescu (Lăzăr), Georgian (Sf. Sava), Cerasan (Școala comercială), Matei (Cantemir și Matei Basarabu) și Patrogești (Șineai), care își va prezenta raportul asupra regulamentului mâne, Duminecă, în 31 Ianuarie, la adunarea ce se va ține la liceul Sf. Sava, la orele 3 p. m., adunare la care e invitat întreg corpul didactic secundar.

Frigul din Siberia. Greșesc cei-ce cred, că Siberia este țara iernii eterne, dar sînt în ea iunurti, cari îndreptătesc această credință. Astfel este orașul Werchojansk și împrejurimea. Aici temperatura s'ade adeseori la 66°. Celsius, sub zero. E un frig, care amortește totul în natură. Și e de mirat, că oamenii pe aici nu sufer atîta din cauza răcelii, ca pe la noi în un frig mai mic. Aceasta provine din cansă, că acolo aerul e foarte limpede și liniștit. Vîntul nu bate nici-cînd și razele soarelui pîtrund așa de intensiv prin aerul străveziu, încât adese-ori la o temperatură de 25° C. sub zero, zăpada se topește de pe coperișele caselor.

Turburările din Atena. Facultatea de medicină a universității din Atena a fost închisă pe întreg semestru următor, de oare-ce demonstrațiile împotriva profesorului de chirurgie Galvani, cari țin deja de săptămîni, nu numai că nu încetează, ci devin tot mai turbulente. Hotărîrea de închidere a provocat mare furtibere între ascultători, cari au adresat împotriva ei o petiție la camera.

Cupeurile „separate”. Ori-cine a călătorit pe tren, cunoaște de sigur din proprie experiență neplăcerile, ce provin din afuristele de cupeuri „separate”, rezervate de conducător de dregul ispititoarelor bacșuri, strecurate atît de tainic între degetele sale. Când înghesuiri ca sardelele în câte un cupeu ne-separat, pasagerii stau se-și deee sufletul de înăbușeala, ce-l sufocă aproape, individul cutare, singur în cupeul „separat”, se tolănește a lene pe canapele și habar n'are de înghesuiala celorlalți. Ear' acestia știu bine de existența cupeului „separat”, dar n'au ce face, tac și înghit năcazul și — aerul infect din vagon. Ministrul căilor ferate austriece și-a pus serios gînd, să steargă nedreapta instituție, favorabilă numai conducătorilor, chemați să încasseze bacșurile, și puținilor pasageri alegei de ei. El a dat anume cătră toate direcțiile căilor ferate o ordinațiune, prin care dispune, că cupeuri se pot reserva numai dacă respectiv plătesc prețul tuturor locurilor din cupeu, sau aduc serioase motive, cari reclamă pe seama lor un cupeu „separat” s. p. starea sănătății etc. Dar și aceste rezervări se pot concede numai dacă ele nu turbură comoditatea celorlalți pasageri. Pe seama unei persoane se poate reserva numai un semi-cupeu, dacă este; pe trenurile de lux însă rezervarea de cupeuri e cu desăvîrșire echisă; asemenea și pe trenurile celelalte, în zile, când circulația e mai mare ca de obicei. Rezervarea de cupeuri o poate permite singură direcția respectivei căi ferate și numai în casuri excepționale sefii de stație. — O ordinațiune atît de salutară ar fi de dorit și la noi, unde conducătorii sînt atît de venali, ear' „nemeșii”, cari își iau cupeuri „separate”, atît de insolenți.

Ciuma. Știri oficiale din Bombay anunță statistica ciumaților din India. Conform acestor știri, în Bombay s'au observat 4396 îmbolnăviri, 3275 casuri de moarte, în Charaché 694 îmbolnăviri, 645 casuri de moarte, în Poona 65 îmbolnăviri, 60 casuri de moarte, în Surat, Baroda, Alhamadabb, Kathiavar și Kucs numai câteva casuri. Ministrul austriac de instrucție publică, Gausch, a primit alaltăieri în audiență de adio comisia de medici, trimisă în Bombay pentru studierea pestilenței. — Ministrul francez de interne a propus camerei votarea unui credit de 40.000 fr. pentru participarea la cheltuielile conferenței internaționale dela Valencia. — Guvernul turcesc a oprit de teama ciumei pere-

grinarea la Karbela. — Pe lângă toată supravegherea autorităților bosniace, câteva sute de peregrini au plecat totuși la Mecca în urmare poporată creștină e în mare furtibere și pretinde dela guvern, să nu permită reînnoarea în țeară a peregrinilor. În curînd o nouă ceată mai mare de peregrini bosniaci va pleca la Mecca. — Ciuma s'a lăsat și asupra posesiilor portugheze Goa și Mosambic, unde s'au observat câteva casuri. Guvernul portughez a dispus luarea celor mai riguroase măsuri, temîndu-se, ca pestilența să nu se lătească și asupra posesiilor sale din Africa.

Liferare. Direcțiunea monopolului din România publică concurs pe cale de oferte pentru liferarea a 365.000 bucăți de saci din urzici. Terminul este până în 9 Martie a. c. Interesații pot primi informații mai detaliate dela secretariatul camerei comerciale din Brașov.

Pentru neguțătorii și măiestrii lemnari se află în cancelaria camerei comerciale din Brașov un prospect ministerial asupra diferitelor materiale de lemn anunțate spre vînzare pentru anul 1897, de cătră proprietarii de păduri. Interesații se pot informa mai de-aproape la cancelaria sus numită. —

Știri mîrunte. Locitorul Pascal Văcar din comuna Negri (distr. Roman, România) a decedat în etate de 120 ani. — În Rimasoldos a fost prinsă o primejdioasă bandă de falsificatori. — Ștefan Șefia, judele din Iesvin a străpuns pe Dumitru Guja, presupus amoret al soției sale. — Teufik - Paşa s'a refugiat în străinătate. — Tribunalul din Paris a respins cererea principelui de Anjou și a lui Don Carlos, ca să se oprească principelui d'Orléans purtarea crinului — insigniul lor — în emblema sa. — Greva dela Anima a încetat; toți minerii și-au reînceput munca.

Posta redacțiunii.

„Iulianul”. Schița se va publica mai tîrziu. Celelalte încă le poți trimite. Salutare.

Aurel. Pov-stea neluciată se va publica cu o mică omisiune, făcută în favorul ei.

Dlul Dr. N. P. Am răspuns în parte ieri. O epistolă urmează.

Dlul G. M. în Babța. Ai făcut foarte bine, că ai reclamat. S'a dispus de atunci dar' printre mîile de adrese ușor scapă din vedere. Acum va merge de sigur. Cu statutele soc. de temperanță o se începem, îndată ce se fa-e rost, căci e mult material.

Celor din Bozovici. Nu ne putem amesteca mai mult în afacerile regretabile dela DV. Sînt prea locale, și prevedem că rezultatul n'ar fi altul, decât nesfîrșite certe.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Bal în Blaj.

Ni-se trimite spre publicare: Invitate la balul filantropic, ce se va ține Joi în 11 Februarie n. n. a. c., în sala hotelului „Univers” în folosul „Fondului pentru ajutoarea studenților miseri în cas de morb”. Blaj, 23 Ianuarie 1897. Comitetul aranjator: Alexandru Uilăcan, președinte; Aron Deac, vicepreș.; Emiliu Viciu, cassar; Octavian B. Bonfiniu, Petru Ungurean, Iacob Murșan, Ioan E. Prodan, Dr. Ambrosiu Chețan, Aurel P. Bota, Gavrilă Precup, Ioan Rațiu, ca membri. Prețul intrării: pentru persoană 1 fl., pentru familie de 3 membri 2 fl. Incepul la 8 ore seara. Contribuțiile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

VARIETAȚI.

(Oamenii din Marte). Distinsul astronom Camille Flammarion expune într'un foileton cercetările mai nouă întreprinse asupra planetei Marte, deducînd, că această planetă e locuită de oameni. Probabil însă că acești oameni au altă înfățișare, decât a noastră pentru-că acolo e alta atmosfera, presiunea, vremea și clima. Exteriorul nostru încă e determinat de aceste condiții. Abdomenul nostru s. p. își are forma sa actuală, în urma nutririi. Azi avem două picioare, pe cînd odinioară am fost — verosimil — patropezi. Flammarion susține, că oamenii din Marte sînt mai mari ca noi și cu altă înfățișare. După el clima de pe Marte e domoată, barometrul arată 286 mm., pe cînd la noi se poate scoti la 760. Pe Marte 1000 kg., cîntăresc numai 376 kg. Anul de acolo e de două-ori mai mare decât al nostru; oamenii încă sînt de două-ori mai înalți ca noi.

Mai nou.

Palma nouă — Maghiarilor.

O telegramă din Fiume ne vestește, că la alegerile comunale ținute acolo Joi în 28 Ianuarie, a eșit învingător pe toate liniile partidul autonomist. Liberalii, cari cochetează cu guvernul unguresc, au fost bătuiți în mod rușinător. Desastrul acesta al liberalilor din Fiume se aduce în legătură cu intențiunea guvernului maghiar de a introduce unele legi maghiare în Fiume.

Bibliografie.

Calindarul „Bibliotecii pentru toți” — pe 1897. —

Toată lumea, la noi, cunoaște acum „Biblioteca pentru toți”, întreprinderea folositoare și amasantă, care a avut atît succes, încît într'un an și jumătate a tipărit aproape 100 de cărți, care de care mai frumoasă și mai importantă. Zilele acestea a apărut și „Calindarul ilustrat” al „Bibliotecii pentru toți”, care este cea mai elegantă și bună publicație de acest fel. Într-adevăr, acest Calindăr are 208 pagini de text, cu materia cea mai aleasă, are 23 de ilustrații perfect executate.

Materia acestui calindăr se compune pe lângă nuvele, poezii, cugetări, snoave, anecdote, scrisse de autori ca: Andersen, André, Theuriet, Shelley, Jules Simon, Carmen Sylva, etc., din o parte calindăristică importantă: sărbători mobile, naționale, calindăr judecătoresc, al școlaelor, cronologie, capii statelor, tarife telegrafice, de bagage, tarife de călători etc., etc., și are și ilustrațiile următoare:

M. S. Regina Elisabeta, A. S. Principele Carol II., Independența României, I. Michelet, Al. Odobescu. Ioan Creangă, A. S. R. Principea Maria și Principesa Elisabeta, Maica Domnului, Barbu S. Delavrancea, D. C. Olănescu, G. Ionescu Gion, Traian Demetrescu, C. I. Stănescu, Petre Dulfu, Popovici Bănășeanu, Radu Rossetti, D. Rossetti, Max, Madona din Foligno, Dumitru Stănescu, Carol Müller, Tennyson, Ioan V. Sococ și Venus dela Millo. Un exemplar costă 32 cr. Trimis cu posta 35 cr. v. a.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:

„Cartea durerii” de Emil Bougaud, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Nicolescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagine elegant și de o frumseță rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul Mihail a recomandat această carte clerului și poporului printr'un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, din cari se vede puterea religiei creștine, care mîngăie sufletul omului în năcazuri și suferințe, turnînd peste el balsam vindecător.

„Cetîndu-o cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, căt de puternic este Dumnezeu în mîngăierea muribundilor și căt de sublimă e religiei creștină în suferințele mari ale sufletului”.

Calindarul zilei.

30 Ian. n. 1897

Iulian: Martina.

Gregorian: PP. Atan. și Chiril.

Soarele: răsare 7 25, apune 4 35 m.

Sosții în Sibiu.

În 30 Ianuarie n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor”. S. Werner, M. Frisch, S. Hirschler, K. Krauss, Holzer, Neumann și Berger, toți comercianți din Viena. Dedinsky, privatier și Mandel, întreprinzător din Budapesta. K. Konk, oficial din Cluj. V. Pohl, Krauss și I. Kelb, voiajori din Viena.

Hotel „Neurhrer”. T. Winter din Mercurea și D. Radu din Orlat privatieri. A. Steiner din Praga. K. Sziasy din Brîin, I. Wachs, Spigel Petermücht, și K. Grünwald din Viena, voiajori.

Hotel „Meltzer”. V. Erös din Arad. A. Widozky din Timișoara. G. Kadar, notar. K. Soiga, econom din Reginar.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Duminecă, 24 Ianuarie n.

La 3 ore după amiază:

„Comtesse Guckerl”.

Seară, la 7 ore:

„Lachende Erben”.

Operetă în 3 acte de L. Horsz și L. Stein.

Luni 1 Februarie.

„Das Heiratsnest”.

Comedie în acte de Davis.

Metasă-damast 65 cr.

până la fl. 14.65 un metru — precum și metasă Henneberg dela 35 cr. până la fl. 14.65. — Lucie, brezdă, quadrată, muștrată, damast etc. (circa 240 calități deosebite, 2000 colorii deosebite, desine etc.) fără porto și fără dare se expediază acasă. Mostra se se încungire. Porto postal dublu în Helveția. Comandele se pot face și în limba românească. [147 4-51].

Fabrica de metasă G. Henneberg (furnisor ces. și reg. al Gurji), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Ian. n. 1897.

Sămînțe		Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
		Calitatea per Hect.	dela pînă	Calitatea per Hect.	dela pînă	
Grâu						
Băntănesc nou	77	8.05	8.15	78	8.15	8.20
Grâu dela Tisa	77	8.20	8.25	78	8.25	8.30
Grâu „Pesta”	77	8.15	8.20	78	8.20	8.25
Grâu de Alba-Reg.	77	8.25	8.30	78	8.25	8.30
„Bacica	77	8.25	8.30	78	8.30	8.35
Grâu ung. de Nord.	77	—	—	79	—	—

Sămînțe, vechi ori noua	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul pe 100 chilogr.	
			dela	peste
Șecară	—	70—72	8.65	8.70
Orz	de nutreț	60—62	4—	4.35
"	de vînaș	62—64	5.10	5.90
"	de bere	64—66	6.50	8—
Orz	—	39—41	5.70	6.25
Cucuruz (porumb)	bănuț	—	8.45	3.52
	de albișor	—	3.80	8.45
Meiu	—	—	11.75	12.00
Hrîșcă	—	—	5.80	0.60

Grâu	Sept.-Oct.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
—	—	—	—
—	—	8.25	8.20
—	—	8.89	8.90
—	—	5.93	5.95

Produse diverse		Solul		Cantitat	
				dela	pînă
Prețul pe 100 chilograme.	Săm. de trif.	Incarnă ungurească		45—	50—
	„	roșie		35—	40—
	Oleu de rap.	rafinat		—	—
	Uns. de porc	dela Pesta		54—	54.50
	„	dela țară		—	—
	Slănină	avântată		—	—
	„	afumască		55—	56—
	Său			—	—
	Prunc			—	—
	Licior	slavon, nou		19—	19.50
„	hâncăneuc		17—	17.50	
Miere	brută		—	—	
„	gălbînă străcurată		—	—	
Ceară	de Rosenau		—	—	

Spirit

Brut, pentru rafînărie	Bani	Mărfă
Rafinat, pentru comercianți mari	14.75	15—
Brut, —	52.50	58—
—	50.80	51—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 30 Ian. n. 1897.

Hărte-monetă română	Cump.	9.45	vînd. 9.50
Lire turcești	—	10.60	10.65
Imperiali	—	9.52	9.56
Ruble rusești 100 a.	—	126.12	127—
Galbeni	—	5.61	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.48	9.53
— (rusești)	—	9.44	9.59

Bursa de Budapesta.

Din 23 Ianuarie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%.	—
„ „ „ 4%.	122.50
„ „ val. cor. 4%.	98.75
Împrumutul căilor ferate ung.	121.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104—
Bonuri rurale ung.	97—
— croate-slavone	97—
Obligațiunile desp. regalilor	100.10
Împrumut cu premiu ung.	152—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hărte austriac	100.50
„ de argint austriac	100.75
„ de aur austriac	120.25
Losurile austriece din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1015—
— de credit ung.	—
— „ „ aust.	—
Scrieri fondiare ale institutului de credit și econom. „Albina”	100.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.53
Mărci 100 imp. germane	58.87
London 10 Livres sterlingi	119.90

Bursa de Viena.

Din 28 Ianuarie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%.	—
„ „ „ 4%.	122.86
Renta ung. v. c. 4%.	98.80
Împrumutul căilor ferate ung.	124.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.25
Bonuri rurale ung.	97.14
— croate-slavone	101—
Împrumut cu premiu ung.	153—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142—
Renta de hărte austriac	100.65
„ de argint austriac	100.96
„ de aur austriac	

Un acuisitor

inițiat în acuisirea de asigurări pe viață, sau o persoană, care dorește să se perfecționeze în specialitatea aceasta, se caută din partea băncii de asigurare mutuale „Transilvania” în Sibiu, pe lângă condițiuni favorabile.

Oferte sunt a se înainta la Direcțiunea numitului institut până în **15 Februarie a. c.** Presentarea în persoană e dorită.

(502) 3—3

Sz. 5945/1896 tkvi.

[552] 1—1

Arverési hirdetmény.

A fogarasi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közli, hogy az „Albina” nagyszabású lakóház és hintelintézet végrehajtónak Szevesztényi Agnes szül. Borosyai végrehajtást szenvedő elleni 1030 f. 20 kr. tökéltetés és jár. iránti végrehajtási ügyben a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósg) területén levő Fogaras község határában fekvő a fogarasi 310 sz. tjkönyvben az A. + alatti 2004, 2033, 2034, 2971 hrsz. a. ingatlanokra az árverést 328 forinttal ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 15-ik napján d. e. 9 órakor e kir. járásbírósg árverési helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is kiadtni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfoollyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § sa értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarason, 1896. évi deczember. 29-én.
A fogarasi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Meszáros,
kir. albiró.

Bomboanele „Pemeté“

ale lui Réthy

sunt cele mai bune în contra

Tusei, răgușelei și catarului

pe cari le curează în grabă.

Se poate căpăta în ori-care farmacie.
O cutie costă 30 cr. Câte 5 cutii trimite franco pentru fl. 1.50.

[2370] 7—10

Réthy Béla,
farmacist în Békés-Csaba.

Un culegător de litere

se caută la

„Tipografia”, societ. pe acțiuni

în Sibiu.

Condițiune stabilă.

La Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu, se poate prenumera și cumpăra (numeri singuratici) din

„Foia pentru Toți”,
revistă literară, beletristică ilustrată,

ce apare în fiecare Duminecă în București, sub conducerea dlui Dumitru Stăncescu, directorul „Bibliotecii pentru Toți”.

Prețul de abonament pe an 5 fl.

Numeri singuratici se vând în loc cu 9 cr., în provincie cu 10 cr.
A apărut deja Nr. 1, 2, 3, 4.

„RACOȚANA”

CASSĂ DE CREDIT ȘI DE ECONOMII ÎN ȘEICA-MARE.

Convocare.

Domnii acționari prin aceasta se invită conform §. 19 din statute la

I-a adunare generală ordinară

care se va ține în Șeica-mare, la 25 Februarie st. n. 1897, la 10 ore înainte de amiază în școala română.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii, bilanțul anului 1896, raportul comitetului de supraveghiere și propunerile acestora.
2. Stabilirea bilanțului și distribuirea profitului curat.
3. Determinarea scopului, spre care este a se întrebuița suma provăzută în §. 52 lit. c. a statutelor.
4. Urcarea capitalului social.
5. Modificarea statutelor.
6. Regularea salarelor funcționarilor.
7. Alegerea cassarului devenit vacant prin demisiune și a unui jurisconsult.
8. Fixarea intereselor după depuneri și a marcelor de prezență.

Domnii acționari, care doresc a participa la adunarea generală, în sensul §. 22 al statutelor sânt rugați a-și depune acțiunile eventual dovezile de plenipotență la cassă până la 9 ore înainte de începerea adunării generale.

Șeica-mare, 21 Ianuarie 1897.

[493] 2—2

Direcțiunea.

I-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1896.

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	900 50	Capital social, 200 acții a 50 fl.	10000 —
Cambii excomptate	5065 —	Fondul de rezervă	4 21
Credite personale	16549 70	Depuneri spre fructificare	8019 15
Debitori	24 67	Creditori	2004 15
Spese de fondare	fl. 346.37	Reescompt.	755 —
după amortisare de	69.37	Interese transitoare	919 19
Mobilier	fl. 282.31	Venitul transpus din 1895	fl. 116.98
după amortisare de	28.31	„ curat pe 1896	„ 841.40
	23070 87		23070 87

Contul de profituri și pierderi:

Eșiri:		Venituri:	
Interese pentru depuneri spre fructificare	fl. 271.63	Venitul transpus din 1895	116 98
Interese pentru capitalul de acții	420.68	„ dela cambii	fl. 155.77
Spese	46 26	„ credite personale	1,072.03
Contribuțiuni	47 73	„ depuneri proprii	26,50
Amortisare din spese de fondare	fl. 69.37	Provițiuni și competențe	1254 30
„ mobilier	28.31		471 68
Venitul curat	958 38		
	1842 36		1842 36

Șeica-mare, în 31 Decembrie 1896.

N. Racoția m. p.,
director executiv.

Vintilă m. p.,
membru al direct.

Varga m. p.,
membru al direct.

Subscrisul consiliu de inspecțiune am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Șeica-mare, 21 Ianuarie 1897.

Ioan Nartea.

Ioan Dordea.

Nicolae Vintilă.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Se caută agenți,

cari se cerceteze mușterii privați, pe lângă proviziune mare, în afacerea unor rulete de lemn și jalușii nouă, premiate de 6-ori. — Oferte cu referențe a se adresa lui C. Klemt, fabricant de jalușii în Braunau i. B. (Etabl. 1878). Cel mai mare etablissement din aceasta branșă.

[477] 1—5

Mașine de cusut Wertheim

cu cusătură dublă.

Fabricat german de clasa primă, pentru folosință în casă și în industrie, furnizează din Viena la ori-care loc din monarhia Austro-Ungară. [389] 1—6

Mașină cu tălpi (Hocharmige).	fl. 35.50
Mașină de mână (Hocharmige).	fl. 31.50
Mașină Ringschiff	fl. 49.—

30 de zile timp de probă. 5 ani garanță.

Ori-care mașină, care în timpul de probă nu se va dovedi de corăspunzătoare, o primesc îndărăt pe spesele mele.

Prospecte și mostre de cusut la cerere se dau gratis.

Casă de mașine de cusut

Louis Strauss

Firmă improtecolată.

Furnisor al

„Reuniunii amplotaților c. r. de stat”.

Viena, IV., calea Margarethen nr. 12/bg.

Cele mai nouă lanțuri duble

cu brelocul sf. George.

din goldin veritabil, ce nu se poate deosebi de aurul de 14 car., cu garanță pentru durabilitate 2 fl. 80 cr.

Lanț de panteră pentru domni din veritabilul goldin, cu breloc elegant, inel de siguranță și carabină 1 fl. 90 cr.

Inele elegante pentru domni și dame de aur de 14 car., suflat pe argint (aur dublu) fiecare bucată e prețuită oficios

Nr. 142. Inel de marquis cu Simili-Brillant 1 fl. 75 cr.
Nr. 22. Inel de alianță cu saphir și simili-brillante 1 fl. 90 cr.
Brillantele imitate ale acestor inele sânt de un foc strălucitor. — Inele de logodnă 1 fl. 20 cr., bucată. Măsura se se indice prin o fâșiută de hârtie. [380] 1—6

Alfred Fischer,
Viena, I. Bez., Adlegasse nr. 12.

Se trimite per Nachnahme. În cas de a nu conveni, banii se dau îndărăt. Catalog gratis.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vileri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului”,
(280 pagini mari).

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

O specialitate naturală neprețuită

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

are după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldadele stomacului, a rinichilor, a beșicilor udului și ale organelor respiratoare etc.**

[292] 7—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György.

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Dannenberg & Schaper.

Fabrică de mașini

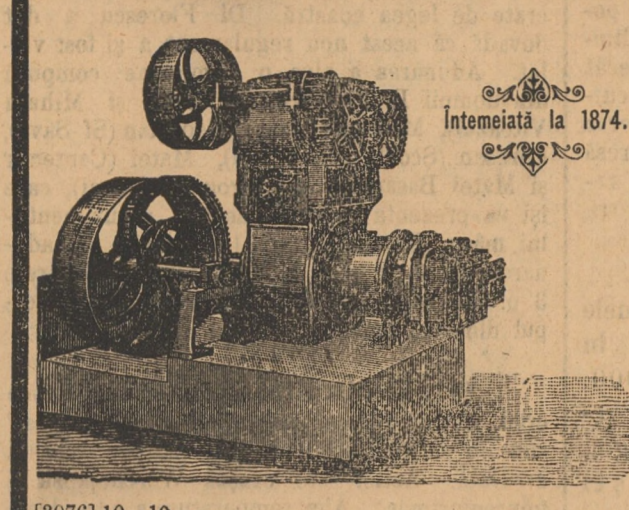
și

turnătoare de fer,

Magdeburg (Germania).

Specialitate:

Mașine de cărămidărie (figlărie),
fabrică de păsat de orz și
de cicorie.

[3076] 10—10

La „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

TABLOUL
CONDAMNĂȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.

Prețul 2 fl.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sânt eu imputernicit. Expedez deci ori-si-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerațiune de fl. 6.60 și anume:

- 6 cutite fine cu tăiș veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru ouă, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceain.
- 1 lopățiță pentru zahăr pisat.
- 44 de bucăți la olaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni se nu lase deci privilegiul acesta admirabil și se-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

cadou de nuntă și de ocaziune

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[177] 3—5

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-ălături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Expediția d-voastră de tacămuri am primit-o, sânt foarte mulțumit cu ele și mă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură, constândătoare din 44 bucăți de argint american patent.
Bozovici (comitatul Caras-Severin), 18 Iulie 1896.

Keresztes Sándor, judecător superior.

Pilis, în 24 August 1896 (comit. Pestei).

Sânt foarte mulțumit cu garnitura. Mă rog a-i trimite soacrei mele, baronei Nyary născ. de Somogyi, trei asemenea garnituri la Szunto.
Baron Julius Nyary.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.